

A Győri Ítéltábla a dr. Balczó Gábor ügyvéd által képviselt **I. r. és II. r. felperesnek** - a Cech Ügyvédi Iroda által képviselt **I. r., a II. r.,** az Országos Bírósági Hivatal Jogi Képviseleti Osztálya által képviselt **III. r. alperes** ellen személyiségi jog védelme iránt indított perében a Veszprémi Törvényszék 2017. november 22. napján kelt 7.P.20.352/2017/15/II. számú ítélete ellen az I-II. r. felperes részéről 16. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

### **Í T É L E T:**

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a per főtárgya tekintetében helybenhagyja. A perköltségre vonatkozó rendelkezéseket részben és akként változtatja meg, hogy a felperesek által személyenként az állam javára fizetendő feljegyzett kereseti illeték összegét 36.000,- (Harminchatezer) Ft-ra felemeli.

Kötelesek a felperesek az illetékügyben eljáró hatóság felhívására személyenként 48.000,- (Negyvennyolcezer) Ft fellebbezési illetéket az állam javára megfizetni.

Kötelesek a felperesek személyenként 15 napon belül megfizetni az I.r.alperesnek 31.750,- (Harmincegyezer-hétszázötven) Ft másodfokú perköltséget és viselik a másodfokú eljárásban felmerült saját költségeiket.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

### **I n d o k o l á s**

A felperesek módosított kereseti kérelmükben a Ptk. 2:43. §. b.) pontjára, 2:46. §-ára, 2:52. §-ára és a 2011. évi CXII. törvény (Info.törvény) 23. §. (2) bekezdésére alapítottnan kérték, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy az alperesek megsértették a magántitok és személyes adatok védelméhez fűződő személyiségi jogukat és kötelezze az alpereseket egyetemlegesen a felperesek javára fejenként 500.000,-Ft sérelemdíj megfizetésére. Arra hivatkoztak, hogy az I. r. felperes mint I. r., a II. r. felperes mint IV. r. felperes és további pertársaik által az ... Biztosító Zrt. alperes ellen indult perben a II. r. alperes a 6 Pf.22.118/2012/29. számú, 2014. február 25-én jogerőre emelkedett ítéletével az alperest a felperesek javára kártérítés megfizetésére kötelezte. A Kúria a felülvizsgálati eljárásban a 2014. szeptember 10-én kelt, Pfv.IV.20.536/2014/12. számú ítéletével a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. A dr. ... és a ... Zrt. (korábbi nevén:... Biztosító Zrt.) között a III.rendű alperes neven 33.P.24.090/2008., majd 33.P.21.747/2014. számon folyamatban volt perben a ... Zrt. képviseletében eljáró I.r.alperes anonimizálás nélkül csatolta a Kúria Pfv.IV.20.536/2014/2. számú ítéletét. A III.r.alperes megkeresésére a II.r.alperes anonimizálás nélkül küldte meg a felülvizsgálat tárgyát

képező, a II.r.alperes által hozott 6.Pf.22.118/2012/29. számú ítéletet, a III.r.alperes pedig mindkét hivatkozott határozatot anonimizálás nélkül tette a per anyagává. Az alperesek e magatartása tett lehetővé, hogy dr. ... és jogi képviselője a felperesek magántitkát és gazdasági adatait megismerje.

Az I.r.alperes a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a III.r.alperes hívta fel a Kúria ítéletének becsatolására. A III.rendű alperes neve előtt 33.P.21.747/2014. számon folyamatban volt perben a felperesi jogi képviselő indítványából arra lehetett következtetni, hogy a felülvizsgálattal támadott jogerős ítélet a felperes rendelkezésére állt, ebből következően az I.r.alperes által anonimizálás nélkül csatolt, a felülvizsgálati eljárásban hozott határozat újabb adatokat nem tartalmazott a felperesekkel kapcsolatban. Vitatta a kereseti kérelemben hivatkozott hátrányok bekövetkeztét és azoknak az alperesi magatartással való okozati összefüggését.

A II.r. és III. r. alperes ugyancsak a kereset elutasítását kérte. A II. r. alperes előadta, hogy a III.r.alperes megkeresésének eleget téve a Pp. 119. §. (3) bekezdése alapján járt el, az pedig nem írja elő a bíróságnak, hogy a megkeresés folytán megküldött iratot más bíróság számára anonimizált formában küldje meg. Arra hivatkoztak, hogy a Kúria Pfv.IV.20.536/2014. számú eljárásában és az azt megelőző első- és másodfokú eljárás során a nyilvánosság kizárására nem került sor, ezért a tárgyaláson és az ítéletek kihirdetésekor elhangzott adatok és információk kívül esnek a magántitok fogalmi körén. Az alperesek magatartása nem volt megfélemlíthető a Ptk. 2:46. §. (2) bekezdésébe foglaltaknak sem. Hangsúlyozták, hogy a felperesek által hivatkozott Büsz. 10. §. (1) bekezdése a jelen per szempontjából irreleváns, mert az nem a peres eljárást, hanem a bírósági kezelőiroda tevékenységét szabályozza. Álláspontjuk szerint a jogsértés esetleges megállapítása esetén sincs helye az alperesek sérelemdíjban történő marasztalásának, mivel a jogsértés súlya elenyésző, a II., III.r.alperes terhére megállapítható felróhatóság minimális, az esetleges jogsértés a felperesek és környezetükre semmilyen hatást nem gyakorolt. Az I.r.alperessel egyezően hivatkoztak arra, hogy a 33.P.21.747/2014. számú eljárás adatai alapján az állapítható meg, dr. ... és jogi képviselője számára ismert tény volt, hogy a felpereseknek az övéhez hasonló tárgyú pere van folyamatban. Hangsúlyozták, hogy a határozatok anonimizálása nem terjed ki még a Bszi. 166. §. (1) és (6) bekezdése, valamint a 2007. évi e. számú OIT szabályzat és a 13/2016. (XII.22.) OBH utasítás alapján sem az ítélet rendelkező részében megjelenő kártérítés összegére és az nem tartozik az Info.törvény 3. §. 2. pontja szerint védett személyes gazdasági adatok fogalmkörébe sem.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperesek keresetét elutasította. Kötelezte a felpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg személyenként az I.r.alperesnek 158.750,-Ft, a II.r.alperesnek 4.000,-Ft, a III.r.alperesnek 4.000,-Ft perköltséget, az állam javára személyenként 30.000,-Ft feljegyzett kereseti illetéket.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában megállapította, hogy a felperesek és pertársaik az általuk az ... Biztosító Zrt. ellen indított eljárással kapcsolatban megállapodtak abban, hogy az ügy részleteit, a kártérítés összegét nem hozzák nyilvánosságra. A per eredményéről a jelen per felperesei beszámoltak házastársuknak, illetve élettársuknak. A jogerős ítélet meghozatalát több évnyi peres eljárás előzte meg, a polgári perrel párhuzamosan pedig büntetőeljárás folyt a biztosító egykori biztosításközvetítője ellen, akit az elsőfokú büntetőbíróság bűnösnek talált a felperesek és más sértettek sérelmére elkövetett csalás büntetéseben. Az elsőfokú büntetőítélet szerint az I.r.felperesnek okozott kár 104.236.180,-Ft, a II.r.felperesnek okozott kár 120.500.000,-Ft.

A felperesek ismerték dr. ... t és beszéltek vele a kártérítési perükről, az I.r.felperes közölte vele a jogerős ítélet ügyszámát is. A III.r.alperes a 33.P.24.090/2008. számú perben felhívta az I.r.alperest, hogy „amennyiben hasonló típusú ügyben másodfokú vagy Kúriai döntés született és az a birtokába

került, akkor azt a kézhezvételtől számított 30 napon belül... csatolja a bírósági iratok közé." Dr. ... jogi képviselője a 2014. július 7-én érkezett indítványára a III.r.alperes megkereste a II.r.alperest, aki az általa hozott jogerős ítéletet 2014. augusztus 26-án megküldte, azt a III.r.alperes a per anyagává tette. Ezt követően dr. ... jogi képviselője indítványára a III.r.alperes végzéssel hívta fel a jelen per I.r.alperesét, hogy a felülvizsgálati eljárásban született döntést csatolja. Az I.r.alperes 2014. szeptember 26-án csatolta a Kúria Pfv.IV.20.536/2014/12. számú ítéletét.

Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy 2014. őszén néhány héten keresztül az esti órákban az I.r.felperest az otthoni és mobiltelefonján ismeretlen személyek keresték, akiknek tudomásuk volt arról, hogy az I.r.felperes nagyobb összeghez jutott és ezért közös üzletet ajánlottak számára, illetőleg kölcsönt kértek tőle. Az I.r.felperes és házastársa megdöbben és aggódott a hívások miatt, azokat zaklatásként a magánéletükbe való beavatkozásként élte meg. 2014. őszén-telén a II.r.felperest is többször keresték ismeretlenek telefonon, pénz vagy üzleti befektetést ajánlva arra hivatkozva, hogy azt hallották a II.r.felperesnek van pénze. E telefonhívások a II.r.felperest és hozzátartozóit felzaklatták.

A törvényszék ítéletében az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésére, II. cikkére, VI. cikk (1) és (2) bekezdésére, a Ptk. 2:42. §. (2) bekezdésére, 2:43. §. e.) pontjára, 2:46. §. (2) bekezdésére, valamint az Info.törvény 3. §. 2. 9. 10., 11. és 12. pontjára, 4. §. (1) bekezdésére, 5. §. (1) bekezdésére és 6. §. (1) bekezdésére utalva kifejtette, hogy a bíróságok alkotmányos feladatuk, az igazságszolgáltatás ellátása körén belül jelentős mennyiségű információ és adat kezelőjévé válnak. A polgári per Pp-ben deklarált alapelvei olyan speciális adatkezelési helyzetet teremtenek, amelyben az érintettek magánszférájának tiszteletben tartása, információs önrendelkezési jogának védelme korlátozottan érvényesül. Az adatok kezelésével járó jogviszony nem az érintett hozzájárulásával jön létre, hanem az Info. törvény 6. §. (1) bekezdés a) pontja szerinti, az adatkezelőre vonatkozó jogi kötelezettség teljesítése céljából. A Pp. kifejezetten nevesíti azokat az eseteket, amikor a perbeli adatok a nyilvánosság, illetőleg a peres felek számára nem, vagy korlátozottan megismerhetők. A Pp. 192. §. (1)-(3) bekezdéseiből, valamint a Pp. 119. §. (6) és (7) bekezdéséből az következik, hogy a polgári per bírósága a felek által becsatolt és a más bíróság által megküldött iratokat csak a törvényben meghatározott esetben köteles az adatok felek általi megismerését korlátozó módon kezelni. A bíróság anonimizálási kötelezettségét kizárólag a határozat közzététele és a peres feleken, valamint a megkereső hatóságokon kívüli harmadik személyek részére való hozzáférhetővé tétele során áll fenn, figyelemmel a 2011. évi CLXI. törvény (Bszi.) 163. §. (1) bekezdésében és 166. §. (1)-(5) bekezdésében foglaltakra. A bíróságnak megkeresésre az ítéletet, de akár a teljes periratot is meg kell küldenie és a Pp. 192. §. (2) bekezdése alapján. A megkeresés teljesítését csak akkor tagadhatja meg, ha a megküldeni kért irat minősített adatot tartalmaz. Ebből következően a törvényszék a II. és III.r.alperesek vonatkozásában a kereseti kérelmet jogsértés hiányában utasította el.

Megállapította, hogy az I.r.alperes az Info. törvény 5. §. (1) bekezdés a) pontja alapján kizárólag a felperesek hozzájárulásával volt jogosult a felperesek személyes adatait kezelni, a 33.P.21.747/2014. számú perben a III.r.alperes, valamint az ellenérdekű fél és képviselője részére azokat hozzáférhetővé tenni. A felperesek neve és a részükre megítélt kártérítés összege az I.r.alperes vonatkozásában nem képzett magántitkot, mivel az I.r.alperes a felperesek ellenfelének képviselőjeként ezen információkat jogszerűen szerezte meg. Az is megállapítható, hogy dr. ... személyesen ismerte a felpereseket, ismerte nevüket, vagyis a felperesek neve, a perük tárgya és az abban született ítélet ügyszámát nem képezhetett magántitkot dr. ... vonatkozásában sem. A felperesek részére megítélt kártérítés összege azonban a felperesek és dr. ... relációjában magántitoknak minősül. A magántitok védelmét a tárgyalás nyilvánossága nem szünteti meg abszolút értelemben, a nyilvánosság elve csak a tárgyaláson ténylegesen jelenlévő személyek számára teszi megismerhetővé a magántitok körébe tartozó információt. Ugyanakkor a Bszi. 166. §-a alapján a határozat anonimizálása esetén sem törölhető sem a határozat rendelkező részéből, sem

annak indokolásából a felpereseknek megítélt kártérítés összege. Miután az ügyszámot az I.r.felperes közölte dr. ...val, ezzel lehetővé tette azt is, hogy a Kúria ítéletét dr. ... a nyilvános adatbázisból kikeresse, ezzel az I.r.felperesre vonatkozó, a jelen per tárgyát képező adatokat megismerje. A Kúria ítéletének I.r.alperes általi becsatolásakor a II.r.alperes ítélete már a per anyagának részét képezte, abból pedig dr. ... és jogi képviselője számára ismertek voltak a felpereseknek a per tárgyát képező adatai, figyelemmel arra is, hogy a Kúria ítélete a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta, az a felperesek számára megítélt kártérítés összegét nem érintette. Ebből következően az I.r.alperes magatartása sem a felperesek magántitokhoz, sem a személyes adatok védelméhez fűződő jogát nem sértette meg.

Az elsőfokú bíróság a perköltségről a Pp. 78. §. és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. §. (1) bekezdés a.) pontja alapján határozott. A feljegyzett illetékről a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §. (1) bekezdése alapján rendelkezett.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperesek terjesztettek elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen annak megváltoztatását, a kereseti kérelemnek való helyt adást, másodlagosan az I.r.alperes javára megállapított 317.500,-Ft összegű perköltség 50 %-os mérséklését és e körben az ítélet megváltoztatását kérték. Álláspontjuk szerint az elsőfokon eljáró bíróság helytelen jogi következtetés folytán utasította el a kereseti kérelmet. Dr. ... és a jelen per felperesei sem egységes, sem egyszerű pertársak nem voltak a biztosító elleni peres ügyben. A felperesek az elsőfokú bíróság ítéletében hivatkozott büntetőeljárásban polgári jogi igényt nem érvényesítettek, így a büntetőügyben eljáró Győri Törvényszék nem is volt jogosult a felperesek kártérítési igényének elbírálására. Dr. ...nak nem volt és hivatalosan nem is lehetett tudomása a felperesek által indított per állásáról és annak eredményéről. Arra sem volt lehetősége, hogy e per iratanyagába betekintszen, arról másolatot készítsen. A törvényszék jelen ügyben elfoglalt álláspontja azt jelenti, hogy a bírósági iratoknak valamely másik bíróságtól történő beszerzése esetében a beszerzett iratok vonatkozásában semmilyen titoktartási rendelkezés nem érvényesül. A másik peres eljárásban félként eljáró személy korlátlanul megismerhet olyan iratokat és adatokat, amelyek megismerésére egyébként jogosultsággal nem rendelkezik, vagyis az, hogy a perben részt nem vevő személy a peres eljárás iratait nem ismerheti meg, megkerülhető olyan módon, hogy a peres eljárás iratainak beszerzését kéri egy másik perben. Ez azt is jelenti, hogy valaki olyan büntetőügy irataiba is betekintést nyer, amely büntetőeljárásban nem vett részt. Hangsúlyozták, hogy a Pp. 192. § -a nem tartalmaz olyan rendelkezést, amelyből az következne, hogy a bíróság a más bíróságtól beszerzett iratokat nyilvánosságra hozhatja oly módon, hogy e körben semmilyen anonimizálási kötelezettség ne terhelné. A törvényszék a Pp. 192. §-a és 119. §-a összevetése során téves következtetésre jutott és tévesen értékelte a Bszi. 163. §. (1) bekezdését és 166. §. (1) bekezdését is. Iratellenes az az elsőfokú bírói megállapítás, mely szerint keresés folytán megküldött iratokat, ítéletet a megküldő bíróságnak nem kell anonimizálnia. Az I.r.alperes magatartásával kapcsolatos bírói érvelés a Pp. 206. §. (1) bekezdésében, valamint a kereseti kérelem alapjaként megjelölt jogszabályhelyben megjelölt jogokat is sérti. Iratellenes az a megállapítás, hogy az I.r. illetőleg a II.r.felperes ismerte dr. ...t és bármelyik felperes az ítéletével kapcsolatos információkat kívánt volna átadni neki. Iratellenes az is, hogy dr. ... a felperesek személyét anonimizálás nélkül (helyesen:anonimizálást követően) is be tudta volna azonosítani. Ugyancsak spekulatív és iratellenes az a megállapítás, amely szerint dr. ... tudta, hogy a jelen per I.r.felperese milyen pozícióban állt a megkeresés tárgyát képező ügyben. Ezt meghaladóan az elsőfokú ítélet nem tér ki arra, hogy anonimizálása esetén a II.r.felperest, az ő perbeli pozícióját dr. ... hogyan tudta volna beazonosítani. Iratellenes, hogy a Kúria határozata új adatokat nem tartalmazott, tekintettel arra, hogy a peres eljárás a felülvizsgálati eljárásban hozott ítélettel zárult le véglegesen és visszavonhatatlanul. A pertárgy értékéhez képest az I.r.alperes perköltségigénye eltúlzott, annak mérséklése indokolt.

Az I. r. alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte annak helyes indokai alapján. Egyúttal kérte a felperesek másodfokú perköltségben való marasztalását. Az elsőfokú eljárásban előadottakat fenntartva változatlanul arra hivatkozott, hogy a Kúria ítéletének az I. r. alperes általi becsatolásakor a II. r. alperes jogerős ítélete már a per anyagát képezte, és abból dr. ..., valamint jogi képviselője számára ismertek voltak a felpereseknek a per tárgyát képező adatai. Álláspontja szerint az elsőfokú eljárásban a felperesek által előterjesztett kereseti kérelem módosításból következően a perindításra úgy került sor, hogy a felperesek előtt sem volt teljes körűen ismert a tényállás, ennek köszönhetően került az I. r. alperesi ügyvédi iroda abba a helyzetbe, hogy a ...en indult peres eljárást végül a Veszprémi Törvényszék folytatta le. Ez jelentős többletköltséget okozott számára. Erre, valamint az ügyvédi iroda működési költségeire tekintettel az elsőfokú eljárásban érvényesített munkadíj nem tekinthető eltúlzottnak.

A II. r. alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte annak helyes indokai alapján.

A III. r. alperes fellebbezési ellenkérelmében ugyancsak az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Hangsúlyozta, hogy a felperesek az érdemi fellebbezésre okot adó tényre, körülményre, konkrét jogszabálysértésre nem hivatkoztak. A fellebbezés valós indoka az, hogy a felperesek nem értenek egyet a törvényszék ítéletében foglaltakkal. Hangsúlyozta, hogy a Kúria Pfv.IV.20.536/2014. számú eljárása, valamint az azt megelőző első- és másodfokú eljárás során a nyilvánosság kizárására nem került sor, ebből következően minden adat, információ, ami a tárgyalásokon elhangzott, szükségképpen kívül esik a magántitok fogalmán, hiszen azok bárki által korlátozásmentesen megismerhetőkké váltak. Az I. r. felperes az általa indított per számát elismerten maga hozta dr. ... tudomására. A Bszi. 166. § (1) bekezdése szerinti anonimizálási szabályokból következően a megállapított kártérítési összeg nem tartozott a védett adatok körébe. Sem az elsőfokú bíróság által felhívott jogszabályhelyek, sem a 2007. évi 3. számú OIT szabályzat, sem a 13/2016 (XII. 22.) OBH utasítás nem tartalmaz olyan rendelkezést, amely korlátozná a határozat tartalmának megismerhetőségét. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen rögzítette azt is, hogy a Pp. milyen esetekben teszi a bíróság kötelezettségévé a perbeli adatoknak a felek általi megismerését korlátozó kezelését. Dr. ... és képviselője akkor is minden adat birtokában lett volna, ha az iratok anonimizált formában kerülnek megküldésre. Kiemelte, hogy a felperesi hivatkozással ellentétesen a kártérítési összeg nem tartozik az Info. törvény 3. § 2. pontja szerinti védett személyes gazdasági adat fogalmi körébe.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a szükséges és egyben elégséges körben a bizonyítási eljárást lefolytatta, a tényállást helyesen, a bizonyítékok okszerű, a Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelő mérlegelésével állapította meg, és abból a per érdemét illetően helytálló jogi következtetésre jutott. A fellebbezésben írtakra tekintettel az ítélet tábla szükségesnek tartja kiemelni, hogy a törvényszék helyesen fejtette ki ítélete indokolásában azt, hogy a bíróságok az Alaptörvény 24. Cikk (1) és (2) bekezdés a) pontja szerinti tevékenységének ellátása speciális, az Info törvény 6. § (1) bekezdés a) pontja szerinti kötelező adatkezelési helyzetet eredményez. Osztja az ítélet tábla az elsőfokú bíróság álláspontját azt illetően, hogy a Pp. 190. § (1)-(3) bekezdései és a Pp. 119. § (6)-(7) bekezdései összevetéséből, valamint a Bszi. 163. § (1) bekezdéséből és 166. § (1)-(6) bekezdéséből következően a per során a bíróság megkeresésére a más bíróság által megküldött iratokat sem a megkereső, sem a küldő bíróságnak nem kell anonimizálnia. A felperesek fellebbezésükben maguk sem jelöltek meg olyan jogszabályi rendelkezést, amely az ezzel ellentétes álláspontjukat támasztaná alá. Helytálló az is, hogy a kereseti kérelemben megjelölt adatok a 2009. évi CLV.

törvény 3. §-a szerint nem minősített adatok. A peres eljárásban a bíróság megkeresésére a más bíróság által megküldött iratok tartalma a felek számára az elsőfokú bíróság által is nevesített helyzetektől eltekintve megismerhető, mert a fél nem zárható el attól, hogy a jogvitában releváns, az ítéleti döntés alapjául szolgáló adatokat megismerje. (Más kérdés - és a jelen pernek nem is képezte tárgyát -, hogy az így megismert adatok vonatkozásában az iratbetekintésre jogosult felet milyen kötelezettségek terhelik.) Ezért a felperesek alaptalanul hivatkoztak fellebbezésükben arra, hogy az elsőfokú bíróság ítélete az anonimizálási kötelezettség terjedelmét illetően iratellenes megállapításokat tartalmaz.

Az I. r. alperes eljárását illetően a felperesek fellebbezésükben alaptalanul hivatkoztak arra, hogy az elsőfokú ítélet iratellenesen tartalmazza, hogy a II. r. felperes ismerte dr. ...t. A törvényszék ítéletében meghivatkozott, a III.rendű alperes neve 19.P.22.380/2015/3. számú jegyzőkönyvének 5. oldalán rögzítettek szerint a II. r. felperes ezzel ellentétes előadást tett.

Alaptalan a fellebbezés azt illetően is, hogy az elsőfokú ítélet iratellenesen tartalmazza azt, hogy dr. ... a felpereseket nem tudta perbeli pozíciójuk alapján beazonosítani. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy abban az időpontban, amikor az I. r. alperes a Kúria ítéletét becsatolta, a II. r. alperes jogerős ítélete már a peranyag részét képezte, így a korábban kifejtettek szerint a felperesek neve, perbeli pozíciója, a részükre megítélt kártérítés összege az I. és III. r. alperesek számára ismert volt. A III.rendű alperes neve 33.P.21.747/2014. számú perében a 2014. szeptember 9-i tárgyaláson a per felperese ezen adatok ismeretében indítványozta a Kúria döntésének beszerzését. Az I. r. alperes iratcsatolásával új adatok nem váltak ismertté, tekintettel arra, hogy a felperesek neve, az általuk indított perben a perbeli pozíciójuk és a részükre megítélt kártérítés összege a II. r. alperes által megküldött jogerős ítéletből már ismert volt. Helytálló az az elsőfokú érvelés is, mely szerint a Kúria döntésének anonimizálása esetén a kártérítés összege mindenképpen megismerhető lett volna a felek számára. Az a fellebbezési érvelés, amely szerint az I. r. alperes iratcsatolásából megismerhető új adat az volt, hogy a peres eljárás véglegesen és visszavonhatatlanul lezárult, erre tekintettel a peres eljárás felperesei a pénzüsszeghez minden korlátozás nélkül hozzájuthatnak, ugyancsak alaptalan. Az I. r. alperes iratcsatolásával - még ha az anonimizáltan történik is - a korábban ismertté vált adatok alapján ezek a körülmények az alperesek számára ismertté váltak. Önmagában a per jogerős befejezése, a felülvizsgálati kérelem elbírálása valóban azt jelenti, hogy a felperesek hozzájuthatnak a számukra megítélt kártérítési összeghez, de a felperesek a kereseti kérelmük alapjául szolgáló titoksértést nem ebben, hanem személyes adataik, perbeli pozíciójuk és a számukra megítélt kártérítési összeg ismertté válásában látták megvalósulni.

A fellebbezés alaptalanul támadta az elsőfokú eljárásban megítélt ügyvédi munkadíjat is. Az elsőfokú eljárásban 15/A/1. alatt csatolt ügyvédi megbízási szerződésre, a per vitelével kapcsolatban szükségképpen felmerült I. r. alperesi jogi képviselői tevékenységre figyelemmel az nem tekinthető eltúlzottnak.

Az ítéletábra észlelte, hogy az elsőfokú bíróság a feljegyzett illeték összegéről tévesen rendelkezett. Amennyiben a nem vagyoni kárpótlás szerinti pertárgyérték a meg nem határozható pertárgyérték szerinti összeget nem haladja meg, akkor a kereseti kérelem szerinti objektív jogkövetkezmény - a személyiségi jogsértés megállapítása - szerinti meg nem határozható pertárgyérték szolgál az illeték alapjául. Mindezekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a per fő tárgya és a felperesek által az alpereseknek fizetendő perköltség vonatkozásában a Pp. 253. § (2) bekezdés alapján helybenhagyta, míg a Pp. 253. § (3) bekezdésében írtakra figyelemmel a felperesek által az állam javára fizetendő feljegyzett kereseti illeték összegét személyenként 36.000 forintra felemlte.

A másodfokú eljárásban vesztes felperesek a Pp. 239. § és 78. § (1) bekezdése alapján kötelesek az alperesek perköltségének megfizetésére. A másodfokú eljárásban az I. r. alperes terjesztett elő perköltségigényt, azt 25.000 forint + áfa óradíjban 2 órányi időtartam alapulvételével kérte megállapítani. Az I. r. alperes által csatolt, a korábbiakban már hivatkozott a másodfokú eljárásban is irányadó megbízási szerződésre is tekintettel az így megjelölt ügyvédi munkadíj a kifejtett jogi képviselési tevékenységgel arányos, ezért a 32/2003(VIII.22.) IM rendelet 2.§ (1) bekezdés a) pontja alapján annak megfizetésére kötelezte az ítéletábra a felpereseket úgy, hogy az összesen 63.500 forint ügyvédi költségből az I. és II. r. felperes fejenként 31.700 forint megfizetésére köteles.

Győr, 2018. március 21.

Dr. Zámbo Tamás sk.  
a tanács elnöke

Dr. Szalay Róbert sk.  
előadó bíró

Dr. Mészáros Zsolt sk.  
bíró

A kiadmány hitelül:  
Kiadó